

Abstrakt

Procesy utváření regionů a regionalizace v posledních dekádách přitahují pozornost historiků, geografů, politologů, ekonomů, diplomatů a zástupců mnoha dalších vědeckých disciplin. Regionalizace se objevuje na různých úrovních geografické hierarchizace - na úrovni nad-státní, vnitrostátní či přeshraniční. Komplexní studium regionů a regionalizace tak představuje vícevrstvý a obtížně uchopitelný problém, integrující rozdílné narativy a kategorie jako regionální identita, prostor, hranice a vymezení, kulturní a sociální homogenita, politické a ekonomické vztahy závislosti apod. Regiony jsou konstruovány v reakci na často protichůdné funkční, teritoriální a administrativní požadavky. V období pokračující globalizace a prohlubování evropské integrace se regiony stávají důležitým nástrojem prosazování protichůdných cílů a zájmů. V současné době jsou otázky regionů, regionální kooperace a regionální identity v politickém i veřejném diskurzu častým prostředkem sociální a politické mobilizace. Západní Balkán, podobně jako Visegrád či Pobaltí, představuje nově vznikající region formovaný v kontextu integračních politik EU. V makedonském politickém a veřejném diskurzu tyto tendence jsou také patrné a stávají se důležitým faktorem politické a sociální mobilizace. Termíny „západobalkánský region“ a „regionální identita“ jsou zde užívány a přijímány, aniž by byl jasně stanoven jejich obsah. Předkládaná práce s využitím Anssi Paasiho koncepce regionalizace zkoumá proces formování regionu Západního Balkánu a obsah západobalkánské identity v makedonském veřejném diskurzu.